№ 142 (2642) ■ П'ятниця, 10 серпня 2001 року ■ Ціна договірна

Минулої середи у Бухаресті футболісти київського «Динамо» упевнено переграли місцевий клуб «Стяуа» — 4:2 і зробили перший крок до Ліги чемпіонів!

Фото Володимира ТИМЧЕНКА.

Газета Верховної Ради України

Голос України

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1895 р. У Полтаві народився Михайло Зощенко, майбутній письменник. ■ 1896 р. Народився Михайло Доленго (Клоков), відомий поет і відомий ботанік. ■ 1907 р. Не стало класика української літератури Марка Вовчка (Марії Вілінської-Маркович).■ 1931 р. У Казані народився Рафаель Багаутдінов, український живописець і графік. ■ 1988 р. Не стало поета Платона Воронька.

Відповідальні за безпеку

Президент України затвердив новий склад Ради національної безпеки та оборони України. Членами РНБО є Леонід Кучма, Голова Верховної Ради України Іван Плющ, Прем'єр-міністр Анатолій Кінах, міністр з надзвичайних ситуацій Василь Дурдинець, міністр закордонних справ Анатолій Зленко, міністр оборони Олександр Кузьмук, глава адміністрації Президента Володимир Литвин, міністр фінансів Ігор Мітюков, голова Держкомітету у справах охорони держкордону Борис Олексієнко, президент НАН України Борис Патон, голова Служби безпеки України Володимир Радченко, голова МВС Юрій Смирнов, міністр юстиції Сюзанна Станик, начальник Генштабу, перший заступник міністра оборони Володимир Шкідченко, міністр економіки Олександр Шлапак. Секретарем РНБО є Євген Марчук.

Путін приїде. А поки що — вітає

Президент РФ Володимир Путін підтвердив свій намір відвідати наприкінці серпня Київ для участі в святкуванні десятиліття проголошення незалежності України. Про це йдеться у повідомленні прес-служби президента РФ, переданому агентством «Інтерфакс». В. Путін надіслав також Президентові України Леоніду Кучмі вітання з приводу дня народження. У своєму посланні президент РФ висловлює впевненість, що «рівноправне і взаємовигідне співробітництво між нашими країнами, що спирається на принципи стратегічного партнерства, і надалі поступально розвиватиметься, допоможе розв'язати всі нагальні питання російсько-українських відносин».

! У номер

Тарас Чорновіл протестує

проти рішення правоохоронних органів щодо закриття кримінальної справи про вбивство його батька, лідера Народного руху України В'ячеслава Чорновола. За словами Т. Чорновола, повідомлення Головного слідчого управління МВС про припинення кримінальної справи він одержав лише 7 серпня, хоча цей документ датовано 25 липня. У ньому зазначено, що кримінальна справа закрита, оскільки достатніх фактів, що підтверджують умисне вбивство, немає. Т. Чорновіл вважає відповідь Головного слідчого управління «відпискою». Нагадаємо, що В. Чорновіл загинув у автокатастрофі пізно ввечері 25 березня 1999 року, коли його авто на великій швидкості врізалося у вантажівку з причепом, що розверталася. Правоохоронні органи заявили, що причиною катастрофи стала трагічна випадковість. Разом з тим відомо, що свого часу Євгенові Марчуку передали касету, що свідчила про навмисне вбивство. Але касета безслідно зникла.

Борги

Одним — на радість, іншим — на заздрість

З 1 вересня на 15 відсотків буде підвищено посадові оклади та погодинну оплату освітян. Отож ставка, приміром, директорів загальноосвітніх шкіл і ПТУ зросте з 185—220 гривень до 213—253, вчителів і вихователів — зі 140—185 до 161—213 гривень на місяць. За попередніми підрахунками, для цього потрібно буде майже 240 млн. грн.

Водночас заборгованість у зарплаті працівників сфери освіти становить 16,4 млн. грн. Крім того, багато педагогів залишилися без відпускних. Так, в Одеській області виплачено 29% від потрібної суми, Івано-Франківській — 40%, Херсонській — 46%, Чернігівській — 56%, Донецькій області — 59% і АР Крим — 68%.

Військо

Захворіли в Африці, лікувались уже вдома

У військових шпиталях Миколаєва та Болграда продовжують лікування від малярії 26 українських миротворців, які виконували місію ООН у Сьєрра-Леоне. Загалом із 322 військовиків, які повернулися в Україну в процесі ротації, збудника хвороби виявлено у 46 осіб. 20 бійців уже пройшли курс лікування і їх виписали зі шпиталів. Стан їхнього здоров'я не викликає побоювань і вони не становлять загрози для оточуючих, ***повідомляє «Інтерфакс-Україна».***

Врожай-2001

Коровай під прицілом трейдера

Колишній голова колгоспу, потім — відомий агропідприємець, а тепер уже віце-прем'єр Леонід Козаченко під час прес-конференції доповідав про 32 мільйони тонн зібраних зернових. Це було, наче рапорт з минулих часів, мовляв, зібрали, і ось на селі щастя. Дещо цитуємо: «До десятої річниці незалежності селяни зробили великий дарунок.

(Закінчення на 3-й стор.).

КОБЗАРІВ РЯТІВНИК

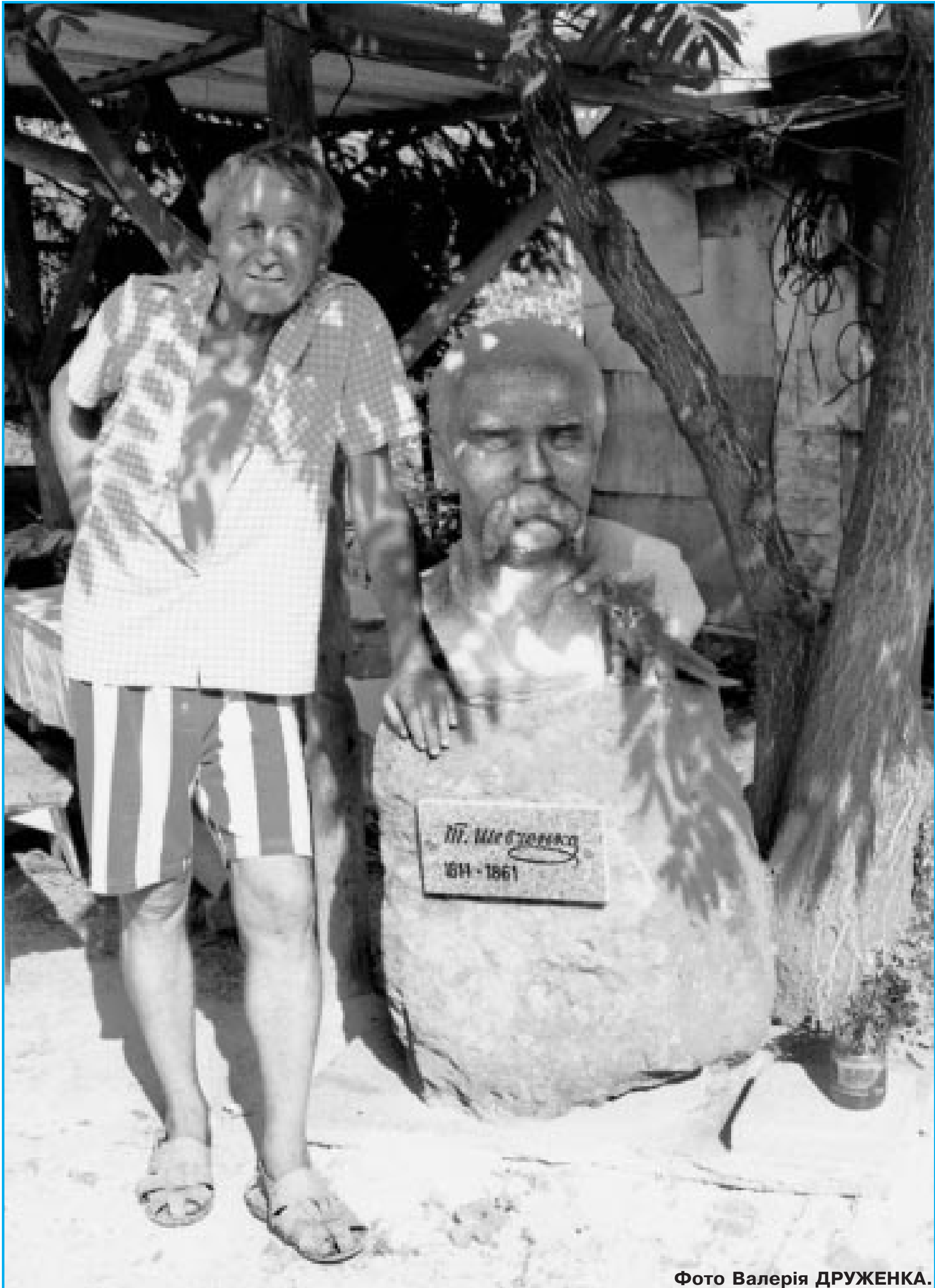

Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

За іронією долі події розгорталися саме у Шевченковому краї. Років з п'ятнадцять тому, а може й більше, у райцентрі Звенигородка, що на Черкащині, біля автовокзалу височів пам'ятник Великому Тарасові. Простояв довгенько. Потім чи то районне начальство вирішило оновити обличчя міста, чи з якихось інших міркувань, але замість постаменту Кобзаря в літах, який сидів, одного дня постав Шевченко молодий. А старого віддали неподалік, у Гусакове. Це село, мовляв, величеньке, та й траса поруч, нехай його десь там і встановлять.

Поки визначалися з місцем, колгоспне начальство тимчасово зберігало монумент у складському приміщенні. Та трапився казус: під час якихось вантажно-розвантажувальних робіт Кобзареві відбили руку. Стурбовані гусаківці знайшли «покаліченому» монументу інше місце зберігання. Шевченка поклали у склад пиломатеріалів, поруч з дошками, подалі від очей різного роду керівників та перевіряльників. Там він пролежав не один рік. Поступово прийшов у цілковиту непридатність.

(Закінчення на 3-й стор.).

P. S. **У Миколаївській області павуки-каракурти покусали сімох осіб**

Партійні рядки

Дніпром — по правду

Відзначаючи 10-річчя незалежності України, члени громадського комітету порятунку «За правду» пройдуть на козацькому судні-чайці Дніпром від Очакова до Києва. Аналог «чайки», на якій під час Запорозької Січі плавали Дніпром і Чорним морем козаки, було збудовано за старовинними кресленнями. 1990 року вона вже подолала шлях від Києва Дніпром і Чорним морем до берегів Франції.

У середині серпня «чайка» з членами ГКП «За правду» відправиться до Очакова і, пройдучи Дніпром, прибуде до Києва в День незалежності 24 серпня. Дорогою «заправдівці» проводитимуть мітинги та інші агітаційні заходи. Таким чином, подорож буде для молодих людей своєрідною «політичною практикою», а для комітету — «інформаційним проривом».

Не соромтесь іти до людей

Просвітницько-спортивна експедиція «Соборна Україна», зініційована партією «Собор», досягла пункту свого призначення — останньої столиці УНР — міста Кам'янця-Подільського. Тут, як і впродовж усього шляху «соборівців» із польського Холма, батьківщини М. Грушевського, відбулися людні мітинги, зустрічі з громадськістю.

Народні депутати України Анатолій Матвієнко, Костянтин Ситник, Володимир Шовкошитний свої парламентські канікули провели в цій експедиції і вважають, що саме власним прикладом найліпше закликати до здорового способу життя, відродження духовності, національної гордості. 10-річчю незалежності України, 800-річчю першого українського короля Данила Галицького присвятили вони цей маршрут.

Паралельно кваліфіковані юристи, землевпорядники, лікарі консультували населення з найболючіших питань. Зокрема, кандидат медичних наук Валентина Березенко провела в міській лікарні ультразвукове обстеження більш як 80 пацієнтів.

Якщо кожна із зареєстрованих в Україні партій не соромитиметься пройти подібним маршрутом, то, може, виборці нарешті зможуть обирати не наосліп, а десятки тисяч малозабезпечених громадян отримають консультації юриста чи лікаря.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

1000 кілометрів агітпробігу

Сьогодні о 10-й ранку 10 авто вирушать у дорогу, довжина якої 1000 кілометрів, по Луганській області. Таким автопробігом обидва Рухи та кілька громадських організацій, спілок і товариств регіону, що приєдналися до них, вирішили відзначити 10-річний ювілей незалежності України. За задумом ініціаторів автопробігу програму продумали так, аби у святкуванні Дня незалежності взяло участь якомога більше мешканців області. Тому під час нетривалих зупинок у промислових містах і сільських районах учасники автопробігу даватимуть імпровізовані концерти, проведуть пресконференції, а якщо знадобиться, то й спортивні змагання влаштують. Третина маршруту пролягає вздовж державного кордону з Росією, нещодавно, до речі, делімітованого. У найсхіднішій точці України — селищі Меловому — учасники автопробігу проведуть зустріч з росіянами і День незалежності відсвяткують разом з ними, а заразом і прорекламують їм продукцію луганських виробників — продукти харчування, взуття, і, звичайно, «Лугу-Нову».

Алла АНТИПОВА.

Фотофакт

Поліпшення макроекономічних результатів, досягнутих з початку року, має стати пріоритетним для виконавчої влади всіх рівнів. Про це заявив глава уряду Анатолій Кінах, виступаючи на засіданні Кабміну. Серед першочергових завдань — підвищення рівня роботи щодо інтеграції України у світову економічну систему, відновлення співпраці з міжнародними фінансовими організаціями тощо.

Фото **Володимира САМОХОЦЬКОГО (Укрінформ).**

Щоб не повторились зловживання

«Яблуко» вимагає особливого контролю з боку влади за виплатами остарбайтерам

У зв'язку з початком чергового раунду виплат компенсацій українським жертвам нацизму партія «Яблуко» звертається до Президента України Леоніда Кучми з закликом узяти під особистий контроль ці виплати.

Для українських остарбайтерів Німеччина виділяє 1 мільярд 724 мільйони марок, і ми побоюємося, що деякі вітчизняні пройдисвіти вже накинули хижим оком на ці гроші.

«Яблуко» нагадує про сумний досвід махінацій з попередніми коштами, призначеними для українських жертв нацизму. «Градобанк», раду акціонерів якого очолював Віктор Жердицький, отримав від віце-прем'єра Віктора Пинзеника дозвіл відкрити спецрахунок для грошей остарбайтерів. Згодом з рахунку зникло 87 мільйонів, а однопартійця голови партії «Реформи і порядок» В. Пинзеника пана Жердицького заарештовано в Німеччині. Як повідомила днями «Німецька хвиля», суд над Жердицьким розпочнеться 16 серпня. Разом з ним у справі проходитиме ще один горе-реформатор, Ігор Діденко, якого минулого місяця також було затримано в Німеччині.

Немає жодних сумнівів, що в корумпованій Україні і на нові кошти почнуть полювати свої жердицькі. Тому необхідні термінові заходи для захисту інтересів більш як півмільйона в'язнів нацизму, що мешкають в Україні.

Ще в січні 2001 року я подав законопроект «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про жертви нацистських переслідувань». Прийняття цього законопроекту мало б зробити абсолютно прозорим контроль за цільовим використанням коштів. Проект передбачає їх акумулювання в Державному ощадному банку і розподіл через його регіональні відділення, а порядок надходжень мав би повідомлятися в ЗМІ. Однак і досі Верховна Рада поданий законопроект не розглянула.

Досі діє постанова Кабміну, завдяки якій кошти остарбайтерів фактично розшматовуються між десятьма банками, у тому числі і комерційними. Це створює реальну загрозу для рецидиву зловживань.

Михайло БРОДСЬКИЙ,
співголова депутатської фракції «Яблуко».

Міліція порушувала закон

Суд іде

Під час судових дебатів у Львові представник державного обвинувачення зажадав для обвинувачених у вбивстві композитора Ігоря Білозіра Дмитра Воронова та Юрія Калініна 15 і 12 років позбавлення волі. Представник обвинувачення заявив, що під час судового слідства відпали обвинувачення за статтею 17 Кримінального кодексу України (відповідальність за підготовку до злочину і замах на злочин), а обвинувачення за статтею 206 частина 3 перекваліфіковано на статтю 206 частина 2 (злісне хуліганство, що відзначається за своєю суттю винятковим цинізмом). Відповідно до цієї статті прокурор вимагає від суду покарати Д. Воронова позбавленням волі на 5 років, а Ю. Калініна — на 4 роки з відбуванням покарання в колонії посиленого режиму для обох, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».** Проте за статтею 93 пункт Б (умисне вбивство з хуліганських мотивів) представник обвинувачення вимагає для Д. Воронова 15 років позбавлення волі та 12 років — для Ю. Калініна. Ці строки, згідно зі статтею 42 КК, перекриють менші. Прокуратура також вважає за необхідне винести окремі судові постанови на адресу обласного управління охорони здоров'я щодо порушень, допущених медичними працівниками під час лікування І. Білозіра, а також обласного управління внутрішніх справ Львівської області про порушення законності працівниками правоохоронних органів під час попереднього слідства у справі побиття І. Білозіра.

Водночас громадські обвинувачі Ірина Калинець та Віталій Ілик заявили, що вбивство І. Білозіра є політичним. І. Калинець зазначила, що Д. Воронов, як кадровий офіцер військової контррозвідки, спланував цей злочин, що мав стати «одним із каталізаторів широкомасштабної антиукраїнської провокації у Львові». І. Калинець зажадала притягнути до кримінальної відповідальності батька Д. Воронова — Олександра, який на той час (травень 2000 року) був заступником начальника міського управління внутрішніх справ у Львові. За її словами, під час попереднього слідства він скористався своїм службовим становищем, щоб вигородити сина.

Крім того, громадські обвинувачі звернулися з листом до міністра внутрішніх справ України з вимогою звільнити з посади О. Воронова, котрий нині очолює управління боротьби з організованою злочинністю в Херсонській області. Наступне судове засідання у цій справі відбудеться 23 серпня 2001 року.

Звільнити негайно

Києво-Святошинський місцевий суд (Київська область) звільнив з-під варти екс-керівників корпарації «Єдині енергетичні системи України» Олександра Тимошенка (чоловіка Юлії Тимошенко) та Валерія Фальковича, незважаючи на намагання Генеральної прокуратури України продовжити термін їхнього перебування під вартою аж до 18 лютого 2002 року.

Отже, працівникам прокуратури за рік так і не вдалося назбирати доказів провини Олександра Тимошенка та Валерія Фальковича.

«Живі душі» зірненського Гоголя

Місцеве самоврядування

Якщо знаменитий класик прославився своїми творами, то його однофамілець із Зірного, що в Березнівському районі, сільський голова Василь Гоголь на лаври не претендує: він щодня зайнятий буденними справами і розв'язанням проблем, з якими до нього звертаються односельці.

Багато вдалося зробити. Скажімо, у Зірному є досвід побутового і торговельного обслуговування населення, а також раціонального використання приміщень комунальної власності, які не підлягають приватизації або відчужені в ході її проведення. Так, уже три роки кілька кімнат сільського будинку культури займає майстерня з ремонту взуття. А Сергій Зайко взяв в оренду млин у колишнього КСП «Колос» і тепер у місцевих жителів та їхніх сусідів із навколишніх сіл своє борошно. У виробничих приміщеннях колишнього міжгосподарського агропідприємства підприємець Олександр Корицький відкрив пилораму. Є тут і цех з виготовлення сучасних меблів. За сприяння сільського голови деякі мешканці надають односельцям транспортні послуги та послуги з обробітку земельних ділянок.

— Оскільки не маємо власних спеціалістів, які ремонтували б теле-, радіоапаратуру, холодильники та іншу побутову техніку, наша сільська рада уклала угоду про надання цих послуг з приватними підприємствами Березного, — каже Василь Дмитрович Гоголь.

Між іншим, за останні два роки у Зірному відкрито і кілька торговельних точок: магазини «Берізка», «Мрія», кафе-магазини «Любисток», «Чарівниця», тобто відпала потреба їхати за покупками до райцентру. А МП підприємця Андрія Тихончука, якому сільрада для облаштування справи виділила земельну ділянку, — справжня знахідка для селян, а тим паче для забудовників, бо тут і колодязні круги, і сітку металеву для огорожі, і шлакоблоки та багато інших корисних речей виготовляють.

— Сільський голова Зірного підтримує ініціативних людей, які хочуть займатися підприємництвом, — каже голова Березнівської районної ради Юрій Мірчук. — І цим досягнуто кілька цілей: по-перше, люди одержали належне побутове і торговельне обслуговування; по-друге, в селі створено близько трьох десятків робочих місць; по-третє, одержано надходження до місцевого бюджету, які спрямовуються на розв'язання соціальних проблем та надання матеріальної допомоги малозабезпеченим.

Зірненський сільський голова дав би фору своєму знаменитому однофамільцю в умінні вишукувати джерела поповнення місцевого бюджету та роботу для «живих душ». Ось і тепер знайшов орендарів на 34 гектари ставків, які раніше належали міжгосподарському переробному підприємству, а після реформування їх передали на баланс сільради. А відкриття в недалекому майбутньому у селі швейної майстерні та перукарні — це ще близько двох тисяч гривень надходжень до бюджету і десять робочих місць.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Столиця

Завдяки не поспіховi, а новим технологiям

До 18 серпня планується завершити реконструкцію столичного залізничного вокзалу. За словами президента холдингової компанії «Київміськбуд» Володимира Поляченка, нині в будівельників залишилася одна проблема — встановлення китайських ескалаторів, які мають прибути найближчими днями.

Також відзначено, що за нормами для такої реконструкції потрібно 3,5 року, однак будівельники завдяки новітнім технологіям вподралися за 8 місяців. Тепер закінчується спорудження підземного паркінгу на 500 автомашин, і на місці колишньої стоянки навпроти вокзалу буде клумба.

До будівлі другого павільйону вокзалу буде пущено тролейбусну лінію, яка пройде від Повітрофлотського шосе вулицями Лукашевича та Урицького.

Фотофакт

«Оновлений майдан Незалежності буде площею номер один і в Україні, і в усій Європі, бо його збудовано за найвищими стандартами київської якості», — переконаний столичний міський голова Олександр Омельченко.

Фото Віктора ПОБЄДИНСЬКОГО (УНІАН).

Не треба плакатів, достатньо гранати

Досить оригінально висловив учора вранці мешканець смт Криничне Дніпропетровської області Василь Лісовий претензії обласній владі. Разом з дружиною та сином вони зупинилися біля огорожі Посольства США в Києві.

І повідомили охоронцям, що мають вибуховий пристрій. На місце пригоди прибули в. о. начальника Головного управління МВС України Києва Анатолій Сліпченко та в. о. міністра внутрішніх справ України Микола Джига, співробітники СБУ та Генеральної прокуратури України. Переговори увінчались успіхом. Віддавши гранату правоохоронцям, порушник вирушив до Генпрокуратури давати свідчення.

Кобзарів рятівник

Умілі руки

(Початок на 1-й стор.).

На щастя, як співається у пісні: «Жив собі художник один...». Врятував Великого Тараса місцевий мешканець Василь Марченко. Він розповідає, що витяг Кобзаря з якоїсь канави. Без рук, без ніг, з діркою у голові (хіба справжній українець таку наругу стерпить?). Невдовзі на подвір'ї майстра з'явилося шевченкове погруддя. Для цього довелося попрацювати. Вподобану гранітну брилу для постаменту майстер привіз попід хату — найняв за пляшку трьох односельців та підводу. Місяців зо два реставрував відбитий вус та пощерблений ніс поета. Хоч, каже, і знайома справа, бо раніше працював художником-оформлювачем, але це робота складніша, ніж афіші писати чи у магазини стіни розмальовувати. «Нарощував вус, нарощував... Придивився потім одного дня, а він зовсім не такий, як у книжці на портреті».

Після останнього штриха — виготовлення таблички — до подвір'я Марченка, наче до музею, зачастили односельці. Прийшов і сільський голова: «Молодець!» — похвалив. Художник вважає, що погруддя має слугувати суспільству. Готовий віддати витвір, приміром, школі. Щоправда, не за так, а за «могорич». Окрім того, Василь Павлович поставив умову, щоб освітній заклад замовив йому написати великими літерами гімн України на стіні у фойє. Цю справу він вважає конче потрібною для формування національної свідомості учнів. Переговори майстра поки що зайшли в глухий кут. У школи — катма грошей. А нещодавно Василь Марченко зазбирався у райцентр, щоб там зареєструвати своє дітище як власний витвір: «Отримаю пенсію, поїду. Туди дві гривні треба, назад...». Рятівник Кобзаря стурбований: чи не претендуватимуть, бува, на погруддя правонаступники колишнього колгоспу.

Галина КВІТКА.

Коровай під прицілом трейдера

Врожай-2001

(Початок на 1-й стор.).

По АПК збільшено виробництво валової продукції — приріст порівняно з минулим роком становить 7 процентів. З плюсами працюють усі галузі тваринництва. У цьому році збільшується поголів'я всіх видів тварин, виробництво м'яса, молока, яєць. Упереше темпи приросту цієї продукції за 10 років стали найвищими... Люди, які мешкають у селі, житимуть значно краще. І це зростання буде перше й істотно відчутне в бюджеті кожної сім'ї...».

Міністр аграрної політики Іван Кириленко в оцінках щодо значних досягнень був обережніший. Зізнався, що торік отримали найнижчий за останнє десятиріччя валовий збір зернових — 24,4 млн. тонн. Та визначним досягненням урожай-2001 не назвав. Вважає, що Україні під силу й 50-мільйонний ужинок. Але як йти на такий рекорд з латаними-перелатаними комбайнами? Навіть цього року нива дається важко — деінде навантаження на кораблі ланів катастрофічне — «зашкалює» за 300 —400 га. Та 30—40 тисяч зернозбиральних агрегатів, логічно зазначив міністр, з неба не впадуть. А 20 тисяч «Нив» та «Донів» після збирання кукурудзи «з поля доведеться витягати». Пріоритетами у комбайновій політиці пан Кириленко назвав реставрацію комбайнів-довгожителів: «стара техніка — нова начинка». Виходить дешевше, ніж купувати. А для тих, хто все ж вирішить оновлювати парк зернозбиральних агрегатів, існує система лізингу. Окрім цього дозволено імпортувати іноземні комбайни «секонд хенд» — не старіші 8 років. Але і наступного сезону проводитиметься операція перекидання комбайнів з півночі на південь (туди, де, зазвичай, живлюють раніше) і навпаки.

На думку І. Кириленка, нинішнього року країна в змозі продати за кордон 5—6 мільйонів тонн зерна. Здебільшого це фураж. Схоже, піде збіжжя на традиційні для України ринки: Корея, Індокитай, країни Північної Африки. «Але я — не прихильник експорту зерна, —наголосив міністр. — Тваринництво починається з кормів, і відродження галузі не відбудеться без збалансованого комбікорму. А ми дертю годуємо. Як результат — добовий приріст живої ваги — 250 грамів у великої рогатої худоби і 119 грамів — у свиней. Хіба це показник для тваринництва, що почало відроджуватися?!».

За оцінками міністерства, ще 10 років тому хвостаті і рогаті з'їдали 24 мільйони тонн зерна. Звісно, поголів'я з того часу скоротилося вдвічі — але на його утримання піде принаймні 10 млн. тонн комбікормів.

Втручання уряду в цінову політику на ринку зерна Іван Кириленко пояснив тим, що велика пропозиція зерна, пов`язана з вагомим урожаєм, може призвести до зниження ціни на нього. І якщо цей процес проходитиме стихійно, селяни зазнають значних втрат. **Підтримуючи таку аграрну політику, ми також друкуємо ціни на зернові, рекомендовані МінАП, як мінімальні: для пшениці третього класу — 650 гривень за тонну, четвертого — 600 грн./т, п'ятого — 560 грн./т.** Справді, недобре, коли хлібороби за безцінь реалізують так важко зібране. Але що робити, коли треба віддавати кредити? А попереду —пізні культури — соняшник, кукурудза, цукрові буряки. Оранка і осінній засів під урожай-2002. На проведення цих робіт піде мінімум 1,5 мільярда гривень. Вибір невеликий: або реалізувати худобу, яка вижила далеко не всюди, або спродувати тільки-но зібрану пшеницю. Подітися аграрникам нема куди, а трейдери знають, як збити ціну.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Футбол

Справу майже зроблено!

Ліга чемпіонів. Третій попередній раунд. Перші матчі. «Галатасарай» — «Левські». 2:1. «Црвена Звезда» — «Байєр». 0:0. «Аякс» — «Селтік». 1:3. «Вісла» — «Барселона». 3:4. «Хальмстад» — «Андерлехт». 2:3. «Порту» — «Грассхоппер». 2:2. «Локомотив» (Росія) — «Тіроль». 3:1. «Рейнджерс» — «Фенербахче». 0:0. «Інтер» (Словаччина) — «Русенборг». 3:3. «Славія» (Чехія) — «Панатінаїкос». 1:2. «Парма» — «Лілль». 0:2. «Копенгаген» — «Лаціо». 2:1. «Хакка» — «Ліверпуль». 0:5. «Гайдук» — «Мальорка». 1:0.

***«Стяуа» (Румунія, Бухарест) — «Динамо» (Україна, Київ). 2:4.* Тріка, 30, 53 — Белькевич, 8, з пенальті, 27, Ідахор, 43, Мелащенко, 63.**

***«Стяуа»:* Мартін, Думітру, Радої, Бачу, Мітріца, Парасків (Данчулеску, 40), Н'Гассам (Лінкар, 45), Стойка, Тріка, Няга (Міу, 78), Радукану.**

***«Динамо»:* Філімонов, Хацкевич, Головко, Ващук, Мелащенко (Чернат, 84), Белькевич, Федоров, Ідахор, Несмачний, Серебренников (Пеєв, 68), Гавранчич (Боднар, 60).**

Попереджено Стойку, 8.

***Арбітр* — Конрад Плаутц (Австрія).**

8 серпня. Бухарест. Стадіон «Стяуа». 37 градусів. 23 000 глядачів.

Напередодні і в день матчу румунська преса і телебачення приділяли поєдинкові свого чемпіона з українським чимало уваги. На одному з каналів демонстрували кадри матчу в Монако за Суперкубок УЄФА 1987 року між киянами і червоно-синіми. А нині вже сивочубі герої тих подій підігрівали патріотичні почуття вболівальників з телеекрану. І без жодних заперечень оголошували перемогу «Стяуа». Причому навіть рахунки називали — 2:0, 3:0.

А одна із фахових газет — «Pro Sport» половину місця у числі за середу віддала цьому важливому для Румунії матчу. На першій сторінці — величезні фото своїх і Валерія Лобановського. Далі — інтерв'ю з Олександром Головком, Флоріном Чернатом, якого називають гравцем високого класу, розповідь про іншого нового киянина Тіберіу Гіоане. Зокрема, це видання стверджує, що київське «Динамо» придбало його у бухарестського «Рапіда» за 2,5 мільйона доларів.

Окраса номера, як на мене, — величезний, на півполоси, шарж. Там Віктор Піцурка, наставник румунського клубу, і Валерій Лобановський, схопившись за канати, перетягують кожен на свій бік воза, навантаженого купою доларових купюр у три мільйони.

Однак зауважу, що пан Піцурка поки ще мало каші з'їв, щоб ото тягатися з таким велетом як наш Лобановський. Хоча гравцям «Стяуа» обіцяли по 25 тисяч доларів кожному за перемогу над динамівцями, але мудрий хитрун Валерій Васильович досить легко переграв свого молодого опонента.

Ще в аеропорту «Бориспіль», спілкуючись із журналістами, які супроводжували «Динамо», метр кинув фразу, що, мовляв, обрати потрібну тактику не так уже й важко. Інша річ — довести її зміст до гравців, у яких поки що є мовні проблеми. Утім, як показав матч, динамівці добре зрозуміли свого наставника, повністю виконавши його настанови.

Цього разу тренерський штаб «Динамо» буквально шокував усіх стартовим складом. Адже відсутні в ньому були Юрій Дмитрулін (на жаль, травмований), Ласло Боднар, Георгі Пеєв, Флоріан Чернат. Натомість на поле вийшло три номінальні форварди: Лаккі Ідахор, Олександр Мелащенко та Сергій Серебренников. Однак насправді останні двоє діяли як півоборонці. І лише Ідахор був форвардом, якого партнери щедро закидували передачами з різних дистанцій.

З усього видно, така схема гри стала несподіванкою, особливо для суперника, який практично не знав, що йому робити. Адже м'ячі, які провели господарі, були зовсім необов'язкові, не плодом спланованих дій. Перший гол вони забили, розігравши стандартне положення. В іншому випадку був один з небагатьох епізодів, коли захист гостей помилився.

Натомість українські футболісти діяли злагоджено, підготовлено, конструктивно. Сприяло їм і те, що арбітраж зустрічі виявився на найвищому професійному рівні.

Чудовим був Валентин Белькевич. Сам відзначився двічі. Та ще й, витримавши паузу, вивіреним пасом вивів на удар Мелащенка. А той розібрався із опікунами і воротарем просто блискуче.

У першому таймі показав, що може, за належних умов, стати згодом майстром Ідахор, який відкрив список голів за «Динамо» на міжнародній арені.

Одне слово, молодці динамівці! Завдання з виходу до Ліги чемпіонів вони майже виконали.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Бухарест—Київ.

Інші подробиці навколо матчу «Стяуа»—«Динамо» від нашого спеціального кореспондента читайте у наступному числі газети.

В інтересах постраждалих від нацизму

Довгоочікуваний початок компенсаційних виплат колишнім жертвам нацистських переслідувань збігся у часі з відзначенням у нашій країні 10-річчя утворення Української спілки в'язнів — жертв нацизму.

З нагоди ювілею цієї громадської організації думками про значення її діяльності у загальному процесі зусиль, спрямованих на поновлення історичної справедливості щодо осіб, які зазнали нацистських переслідувань, поділився народний депутат України, керівник робочої групи з питань міждержавних відносин для захисту жертв нацизму та учасників бойових дій у зарубіжних країнах Комітету Верховної Ради України у закордонних справах, керівник депутатської групи «Трудова Україна» Ігор ШАРОВ.

Характеризуючи 10-річний шлях спілки, І. Шаров зазначив, що головною її метою був і є захист соціальних, економічних та інших загальних інтересів колишніх невільників нацизму. Важлива увага приділяється також наданню конкретної допомоги жертвам нацистських переслідувань, сприянню їх історичній, соціальній та моральній реабілітації як повноправної категорії громадян України.

Утворений в 1991 році Український союз колишніх малолітніх в'язнів фашизму з самого початку фактично відстоював інтереси всіх потерпілих від нацизму, незалежно від того, в якому віці вони зазнали лихоліття. А тому згодом він був перетворений в Українську спілку в'язнів — жертв нацизму. Нині ця найбільша громадська організація, що представляє інтереси всіх колишніх жертв нацизму, нараховує понад 300 тисяч осіб, об'єднаних у 120 відділеннях у всіх регіонах України. До неї входять представники всіх національностей і віросповідань, різних політичних поглядів.

Відзначаючи вагомий внесок Української спілки в'язнів — жертв нацизму в соціальний захист потерпілих від нацистських переслідувань, Президент України Л. Кучма удостоїв ряд її діячів високих державних нагород. У Київській мерії учасникам ювілейної зустрічі —в'язням нацизму — вручені пам'ятні подарунки.

Під час ювілейних заходів у Києві представники різних регіонів України поклали квіти та вінки до монумента в Бабиному Яру з написами «Мертвим — від живих. Українська спілка в'язнів — жертв нацизму». Покладено також квіти і проведено мітинг біля пам'ятника Слави. Члени спілки відвідали меморіальний комплекс Музею Великої Вітчизняної війни.

— Яку роль відіграла ця організація у розгортанні в нашій країні масового руху за поновлення історичної справедливості щодо колишніх жертв нацизму, здійснення компенсаційних виплат з боку Німеччини?

— Враховуючи важливість надання допомоги цій категорії осіб, на державному рівні було прийнято рішення про доцільність участі України у переговорному процесі з Німеччиною щодо компенсаційних виплат жертвам нацизму.

Але відомо, що вище керівництво ФРН не поспішало розпочинати переговори щодо таких виплат громадянам України. Це мотивувалося тим, що свого часу уряд СРСР відмовився від репараційних претензій на користь оздоровлення економіки НДР. Представники Німеччини посилалися також на те, що уже зроблено фінансовий внесок на суму 1 млрд. німецьких марок на виплату одноразової допомоги жертвам нацизму — громадянам колишнього СРСР.

Така постановка питання не влаштовувала керівництво нашої держави, Український національний фонд «Взаєморозуміння і примирення», суперечила інтересам потерпілих від нацистських переслідувань.

У цьому зв'язку громадські організації жертв нацизму розгорнули виступи зі зверненнями до німецької сторони, канцлера ФРН, Бундестагу з вимогою справедливого вирішення проблеми відшкодувань. Разом з фондом «Взаєморозуміння і примирення», іншими організаціями спілка, підтримуючи законні вимоги потерпілих про виплату повноцінної компенсації з боку Німеччини, постійно зверталася у відповідні інстанції з листами, в яких викладалися проблеми і вимоги в'язнів фашизму, підкріплені наявними матеріалами з даного питання. Проводилися дискусії з парламентськими діячами ФРН, представниками політичних партій, Німецького союзу індустрії, представниками фірм і підприємств, адвокатами.

Зусилля української сторони, поєднані із заходами, що вживалися з боку інших зацікавлених сторін, зрештою забезпечили початок міжнародних переговорів з даного питання.

— Ви, Ігоре Федоровичу, з самого початку і до завершення переговорів були їх активним учасником. Чи відчувала наша урядова делегація підтримку української громадськості?

— Уже при підготовці до кожного раунду переговорів і під час їх проведення максимально враховувалися і використовувалися напрацювання і пропозиції громадських організацій.

Високої оцінки заслуговує робота у складі урядової делегації голови Української спілки в'язнів — жертв нацизму М. Демидова та голови Міжнародного руху колишніх малолітніх в'язнів фашизму В. Литвинова, які принципово і переконливо, з глибоким знанням справи відстоювали позиції нашої країни.

— Україна першою в СНД законодавчо закріпила статус осіб, які зазнали нацистських переслідувань. Цікаво почути про історію прийняття закону з даного питання, зокрема про внесок у цю справу Української спілки в'язнів — жертв нацизму.

— Після Нюрнберзького процесу Німеччина виплачувала певні відшкодування жертвам гітлерівського фашизму з пригноблених у роки війни країн. Але оскільки уряд СРСР відмовився від виплат з боку Німеччини на користь оздоровлення економіки НДР, жертви нацизму з України і всього колишнього Радянського Союзу були позбавлені будь-яких компенсацій. Вони навіть не знали, що мають на них право. Лише після розпаду СРСР у незалежній Україні цій проблемі було надано державного значення. Значну увагу її розв'язанню приділяють Президент України Л. Кучма, уряд та парламент нашої країни. Це стосується, зокрема, створення відповідної правової бази. Адже її відсутність в Україні негативно позначалася і на соціальному забезпеченні та самопочутті колишніх підневільних, і на вирішенні питання щодо виплати їм компенсацій з боку Німеччини, ставила наших співвітчизників у нерівне становище порівняно з жертвами нацизму тих європейських країн, де закони про статус цих осіб давно прийняті і діють.

Для підготовки необхідних законодавчих актів, а також налагодження відносин із спорідненими парламентськими структурами інших держав на початку 1999 року у складі Комітету Верховної Ради України у закордонних справах було створено робочу групу з питань міждержавних відносин для захисту жертв нацизму та учасників бойових дій у зарубіжних країнах, яку мені доручено очолювати.

Як керівник цього парламентського органу я підготував відповідний законопроект, на основі якого був прийнятий Верховною Радою України і підписаний Президентом України закон «Про жертви нацистських переслідувань».

Користуючись нагодою, хочу відзначити, що Українська спілка в'язнів — жертв нацизму ініціювала цю роботу на самому її початку і дієво супроводжувала в подальшому — аж до прийняття остаточної редакції закону. Значний внесок у це М. Демидова, В. Литвинова, О. Соболєва, В. Волошкіна та інших спілчан.

— Що можна сказати про взаємодію спілки з Українським національним фондом «Взаєморозуміння і примирення»?

— З самого початку свого створення фонд тісно співпрацює з громадськими організаціями, виступає разом з ними з ініціативами щодо повноцінних компенсаційних виплат жертвам нацистських переслідувань. Багато колишніх в'язнів нацизму беруть безпосередню участь у роботі фонду. Зі свого боку він надає практичну допомогу спілці в її роботі із патріотичного виховання підростаючого покоління: проведенні зустрічей з молоддю, виступів у засобах масової інформації, виданні книг спогадів, спорудженні пам'ятників і пам'ятних знаків з увічнення імен наших співвітчизників, які загинули від рук нацистських злочинців. У взаємодії фонду і спілки ведеться робота щодо підтримки жертв нацизму, які потребують невідкладної допомоги, наданні їм продуктів харчування, ліків, путівок для оздоровлення.

Турбота про тих, хто втратив молодість і здоров'я у нацистській неволі, забезпечується спільними зусиллями держави і громадських організацій.

Нині колишні жертви нацистських переслідувань користуються всією повнотою прав і свобод, передбачених Конституцією, іншими нормативно-правовими актами України. А це утверджує в їх душах оптимістичні настрої, почуття впевненості у майбутньому, віддаляє болі і страждання минулого. Цьому сприятиме і отримання жертвами нацизму фінансових компенсацій, виплати яких нарешті розпочалися не на словах, а на ділі. Як відомо, 6 серпня в Києві відбулася церемонія вручення перших виплат колишнім остарбайтерам від створеного в Німеччині фонду «Пам'ять, відповідальність, майбутнє». Ці виплати здійснили спільно голова правління цього фонду Міхаель Янсен та голова правління Українського національного фонду «Взаєморозуміння і примирення» Ігор Лушников. У церемонії взяли участь Прем'єр-міністр України Анатолій Кінах та віце-прем'єр-міністр України Володимир Семиноженко.

— Коли і як отримають компенсації решта постраждалих від нацизму?

— Процедурою виплат передбачено, що кошти в Україну направлятимуться тільки після перевірки і затвердження списків заявників. Уже затверджено перший такий список на 10 тисяч осіб, в який включені головним чином колишні в'язні концтаборів і гетто, інваліди і ті, кому понад 80 років. Відповідно Україні виділено 39,1 млн. дойчмарок на компенсаційні виплати, які почалися з 6 серпня по всій нашій країні. В цілому в нинішньому році планується здійснити виплати 100 тисячам, а згодом і решті постраждалих.

Розвиток подій вселяє впевненість, що завдяки взаємодії державних і громадських організацій, нашій співпраці з німецькою та австрійською сторонами нинішній етап компенсаційних виплат буде успішно завершено в якнайкоротші терміни. І нарешті виплати потраплять до рук тих, хто надривав їх у нацистській неволі.

Інтерв'ю підготувала прес-служба депутатської групи «Трудова Україна».

Многая літа!

Депутатська група «Трудова Україна» у Верховній Раді України щиро вітає з ювілеєм керівника групи, відомого політика та державного діяча, члена Політвиконкому партії «Трудова Україна» Ігоря ШАРОВА!

Бути лідером — нелегке життєве кредо, а вибір його дається непросто. Іти без вагань від одних життєвих вершин до ще стрімкіших, вести за собою інших, не втрачаючи на цій дорозі сили й мужності, — це винятковий дар. Тож дозвольте побажати Вам і надалі зберігати його, щоразу, при новому сходженні, тільки примножуючи!

Знаємо Вас, Ігоре Федоровичу, як політичного лідера, відданого праці на благо України та її народу, як турботливого зразкового сім'янина, для якого цінності сім'ї та спадкоємність родинних традицій — це фундамент життя, як шляхетну й рішучу людину, що знає ціну честі й даного слова.

Тож у день ювілею ми бажаємо Вам, нашому другові та соратнику, людині виваженій, толерантній і наділеній великою політичною мудрістю, справжньому гросмейстеру політичної шахівниці, завжди досягати поставлених життєвих завдань і ніколи не відступати перед випробуваннями долі.

Зичимо Вам і Вашим рідним здоров'я, добра, щастя. Нехай буде мир у Вашому домі і радість у Вашій душі. І нехай не залишає Вас ніколи впевненість, що навіть у найтяжчій життєвій ситуації Ви можете розраховувати на допомогу й підтримку Ваших друзів.

З глибокою повагою та найкращими побажаннями — депутатська група «Трудова Україна» у Верховній Раді України.

У разі поразки на виборах Лукашенко емігрує до Ізраїлю?

Запитання однієї з журналісток мало ефект бомби, що вибухнула. Вона невинно спитала у президента Білорусі, коли він збирається пройти психіатричну експертизу? І додала, що це було б корисно для нього за будь-якого її результату: якщо лікарі визнають Лукашенка здоровим, то він утре носа всім своїм ворогам, якщо ні, то це стане чудовим поясненням усіх його вчинків...

Усе це відбулося в середу на прес-конференції Олександра Лукашенка. Захід був прикметний тим, що на нього запросили представників незалежних ЗМІ. Востаннє прес-конференція Лукашенка з участю недержавних видань проводилася в 1996 році, коли виникла загроза імпічменту президентові.

Журналістів здивував контраст між цим заходом і нарадою з представниками виконавчої влади, що відбулася минулого тижня. Якщо минулого вівторка Лукашенко викривав змови опозиції і навіть по телевізору було видно, як у нього тремтять руки, то на прес-конференції він був цілком спокійний, дружелюбний і відповідав на будь-які запитання. Навіть про психіатричну експертизу. Як заявив Лукашенко, заморським лікарям він не довіряє, а до вітчизняних звертається регулярно і певен у своєму здоров'ї. А ще Олександр Григорович розповів, що в разі поразки на виборах, можливо, емігрує до Ізраїлю.

Утім, у своїй перемозі діючий президент не сумнівається. За його словами, «не має народ сьогодні права відкинути Лукашенка», бо досі президент його «беріг, плекав і захищав». А на найближчі п'ять років пообіцяв забезпечити йому безбідне існування. Після публічного «викриття» змови на зустрічі з журналістами Лукашенко всіляко уникав запитань на цю тему. А коли спитали, чи не стала його надмірна емоційність причиною зникнення Віктора Гончара, Анатолія Красовського та Юрія Захаренка, президент заявив, що якби в пориві гніву він віддавав такі накази, у Білорусі «мало живих залишилося б».

Ганна ПЕТРОВСЬКА.

Мінськ.

Як стало відомо «ГУ», білоруська журналістка Ірина Халіп, котра поставила президентові Білорусі «провокаційне» запитання про психічне здоров'я, працює в одній із провідних опозиційних газет країни — «Белорусской деловой газете». Мало того, є одним із заступників редактора. Проте її спеціалізація — світська хроніка. Ви поцікавитеся, що робила Ірина на прес-конференції Лукашенка? Річ у тім, що пресслужба президента сама готувала списки опозиційної преси для зустрічі з Лукашенком і, очевидно, вирішила, що небезпечно запрошувати «на ринг» зубрів з відділу політики «БДГ». А легковажна «світська хроніка» видалася лукашенківським стратегам тим, що треба. Однак Ірина не виправдала їхніх сподівань. До речі, цю прес-конференцію (з «правильними» коментарями до неї) показувало білоруське телебачення. Запитання Ірини по телебаченню не пролунало, але показали фрагмент іншої словесної дуелі журналістки і президента. Лукашенко заявив, що вона не дійде, щоб він пішов зі свого поста, а Ірина відповіла: «Діждуся!»

А щодо здоров'я Олександра Григоровича, то хочемо навести його ж таки слова, які не потребують коментаря: «Здоров'я президента — як шафа. З неї постійно треба струшувати пилюку». Причому, на думку Лукашенка, цей вислів належить... Леніну.

У столиці Македонії — Скоп'є сталися масові заворушення, спровоковані убивством албанськими сепаратистами десяти македонських солдатів. Крім того, албанці зайняли кілька кварталів Тетова. Президент і прем'єр-міністр Македонії закликали дати рішучу відсіч албанським заколотникам і заявили, що про втілення в життя мирної угоди, досягнутої днями в Охриді, не може бути й мови, аж поки бойовиків не буде витіснено із захоплених ними територій. Ці події ставлять під загрозу намічене на понеділок офіційне підписання згаданої угоди. Албанське командування вже заявило про непричетність своїх людей до нападу. У своїй учорашній заяві МЗС України засудило дії албанських екстремістів.

Фото АП.

Перетворюємося на проблемного сусіду

Світ про Україну

Україна стоїть на порозі демографічної кризи. Її головна причина — загрозливе поширення СНІДу й туберкульозу. І якщо найближчим часом ситуація не зміниться, то Україна з перспективного регіонального партнера перетвориться на джерело небезпеки. Такі невтішні коментарі, передає **радіо «Свобода»**, вміщує в останньому виданні свого інтернет-часопису американський центр стратегічного планування **«Стратфор».**

Американські аналітики доходять висновку, що Україна поступово перетворюється на проблемного сусіду й партнера. Вони прогнозують, що Європейський союз замість того, аби інтегрувати Україну до себе, створюватиме для неї бар'єри, а Сполучені Штати остаточно розчаруються в ній як у непотрібному партнері в питаннях безпеки.

Незважаючи на оптимістичні прогнози західних урядів, на початку 90-х років Україна почала занепадати, а її населення — стрімко скорочуватися. Соціальна невизначеність, економічна нестабільність, еміграція, велика смертність та низька народжуваність за часи незалежності позбавили державу 3 мільйонів населення. І, за прогнозами експертів американського центру стратегічного аналізу, найзагрозливішими явищами для населення України є СНІД та туберкульоз. За 10 років здорове працездатне населення країни зістариться, що негативно позначиться на і без того слабкій економіці. За даними ООН, половина хворих на СНІД у світі — молоді люди до 25 років, тобто економічно найперспективніша частина населення дітородного віку. А в Україні — один відсоток населення ВІЛ-інфіковані. Також, за прогнозами «Стратфор», ситуація ускладнюватиметься ще й поширенням туберкульозу. В рамках реформування своїх карних систем Росія та Україна планують звільнити з тюрем тисячі в'язнів, майже всі вони хворі на туберкульоз, ідеться в доповіді. Якщо припустити, що хвороба вийде за межі в'язниць та через її носіїв пошириться на населення, то вже незабаром в Україні можуть з'явитися нові проблеми.

Крадій... теплохода

22-річний красноярський робітник викрав теплохід із затону на Єнісеї. За даними правоохоронних органів РФ, перед цим він добряче випив. За теплоходом ганялися дві години, але зрештою затримали і повернули на стоянку. Проти крадія порушено кримінальну справу.

Знову перевтомився?

Жана-Поля Бельмондо госпіталізовано з інсультом і паралізованою правою частиною обличчя. Кажуть, напад у нього стався вдома у топ-моделі Летиції Касти. Проте її прес-секретар спростувала цю інформацію. Так чи так, нещастя сталося в рідному місті красуні Люмію, що на Корсиці, де Бельмондо знімає віллу. Актор не вперше потрапляє до клініки, але непокірливий хворий завжди відмахувався від лікарів, припускаючи, що серцеві напади — «наслідок перевтоми».

Перекладач із собачої

У Японії невдовзі надійде у продаж автоматичний перекладач з «собачої мови». Цей неоціненний апарат складається з мікрофона, закріплюваного на нашийнику собаки, і невеличкого «емоційного пейджера» з рідиннокристалічним дисплеєм, за допомогою якого господар собаки дізнається, що намагається йому сказати чотириногий друг.

Аналізуючи особливості собачого лаю, автоматичний перекладач вирізняє в ньому шість «емоцій». Залежно від їх співвідношення, визначає загальний настрій собаки, інформація про який потім виводиться на екрані приладу у вигляді картинки з пояснювальним написом. Крім того, у планах розробників — зробити цей апарат сумісним з мобільним телефоном, щоб господар собаки в будь-який час і в будь-якому місці міг з'ясувати, як почувається його вихованець.

Очікують, що собачий перекладач надійде у продаж у лютому 2002 року і коштуватиме, у перерахуванні, близько ста доларів. Виробники мають намір продати не менш як 200 тисяч штук цього потрібного апарата в Японії і згодом вийти з ним на міжнародні ринки.

Хроніка. Факти. Події

■ **Сімферополь**

«Ятаган» має шанс

Український танк Т-84 «Ятаган», що бере участь у міжнародному тендері в Туреччині, має добрі шанси бути купленим. Про це заявив міністр національної оборони Туреччини Сабахаттін Чакмакоглу, який перебуває з робочим візитом в Україні. За словами турецького міністра, міжнародний тендер завершиться через два-три місяці і його результати будуть визначені виключно технічними можливостями машини.

■ **Белфаст**

Готові роззброюватися

Представники Ірландської республіканської армії оприлюднили заяву, в якій повідомляється: ІРА погодилася скласти зброю. Щоправда, точні терміни події не називають. У заяві лише зазначено, що керівництво ІРА досягло угоди з групою міжнародних спостерігачів за процесом демілітаризації та схвалило початок «цілковитого й підконтрольного» складання зброї.

■ **Кабул**

Толерантність по-талібськи

За повідомленнями з Афганістану, уряд талібів оголосив нові, пом'якшені правила поведінки для іноземців. Зокрема, скасовано смертну кару за проповідування іншої релігії. З'явилася надія на врятування восьми іноземців, заарештованих за звинуваченням у проповідуванні християнства. Нові правила також дозволяють іноземцям слухати музику, їсти свинину та вживати алкоголь, але не в громадських місцях.

■ **Анкара**

Візит Шарона

Арієль Шарон на спільній із прем'єр-міністром Туреччини Бюлентом Еджевітом прес-конференції заявив, що переговори з палестинцями можливі лише після припинення насильства та укладення угоди про перемир'я. Еджевіт, у свою чергу, наголосив: «Коли не буде забезпечено мир, то сили, що виступають проти будь-якої угоди між Ізраїлем та палестинцями, розпалюватимуть насильство».

■ **Джакарта**

Кабінет сформовано

Президент Індонезії Мегаваті Сукарнопутрі оголосила новий склад уряду. До нього входять кілька військовиків, серед яких і опозиційні колишньому керівництву. Не забуто й представників більшості провідних партій, що забезпечить Сукарнопутрі подальшу підтримку парламенту.

■ **Брюссель**

Проти клонування

Європейська комісія висловилася категорично проти клонування людини і закликала країни ЄС якомога швидше ухвалити закони, що забороняли б репродуктивне клонування людини. «Ми вважаємо аморальними спроби копіювати людину», — заявив її офіційний представник.

■ **Гаага**

Генерали — на лаві підсудних

Троє колишніх військовиків армії боснійських мусульман, заарештованих минулого тижня в Боснії та Герцеговині, постали перед Міжнародним трибуналом. Їх звинувачують у санкціонуванні вбивств та жорстокого поводження з військовополоненими під час бойових дій у Центральній Боснії 1993 року.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств. Фото АП.

Уряд талібів оголосив нові правила поведінки для іноземців

«Ольвії» надійних два крила

Колись «лежаче» сільгосппідприємство, долаючи рифи «вільного плавання» в ринковому морі, дедалі нарощує виробництво й грошові надходження, розбудовує села, підвищує добробут і соціальну захищеність людей, створює умови для їх духовного зростання.

У щастя людського, казав поет, є рівні два крила —троянди й виноград, красиве і корисне. Слова ці мимоволі спали на думку під час недавніх відвідин сільськогосподарського закритого акціонерного товариства «Ольвія», що в селі Парутиному Очаківського району, зустрічей і бесід з тамтешніми землеробами. І передусім — з головою правління АТ Федором Антоновичем Івановим, який п'ятнадцять літ тому взяв на свої плечі проблеми геть занедбаного парутинського колгоспу: до того керівники змінювалися тут чи не кожні два роки, залишаючи по собі нові та й нові борги, аж поки вони не сягнули мільйонних позначок. Іванов знав, на що йшов. Та мав і добру школу — був головним агрономом у недалекому селі Кам'янці, в колгоспі «Україна», керованому відомим не тільки в Прибужжі Героєм праці Іваном Шевченком. Саме звідти і взяв для себе життєве кредо: виробництво — заради людей.

Хліб усе-таки — всьому голова

Увечері того дня в Парутиному справляли обжинки. Славили, винагороджували тих, хто ростив і збирав хліб. Дійство традиційне, проте нині у всіх — від тракториста й комбайнера до головного агронома й керівника АТ — настрій був особливо піднесений. Ще б пак! І врожайність, і валовий збір зерна — рекордні за всі часи існування «Ольвії»! З кожного гектара взяли майже 50 центнерів збіжжя, на зберігання засипали 13,8 тисячі тонн високоякісного зерна. Я бачив ці гори хліба у вщерть заповнених складах товариства. Працівники зернотоку пояснили: у себе зберігати вигідніше, не треба нікому за те платити, а покупець — він і звідси візьме. До речі, саме при мені телефонували Ф. Іванову з приводу купівлі чималої партії ячменю. Відповів коротко: «Коли ціна задовольняє — приїжджайте, забирайте». Виторгувати щось там в «Ольвії» (може, скинуть із названої ціни десятку-другу чи й сотню гривень) — справа марна. Для того й спорудили власні склади: хліб, відомо, —всьому голова, він своєї реальної ціни завжди дочекається...

Федір ІВАНОВ — у своїй рідній стихії. Сьогодні тут пшениці вже немає — скошена, обмолочена, натомість чорніє рілля.

Головною для «Ольвії», для Прибужжя, для всієї України, розміркоує Федір Антонович, є, звісно, і нива, на якій той хліб зростає. Та врожайність зернових Іванов рахує не тільки за загальноприйнятим критерієм (тобто з площі їх збирання), а й передусім на гектар ріллі. І от показник «Ольвії» тут — 31,2 центнера, що в три з лишком рази більше від середнього по країні. Україна, веде він далі, має близько 41 мільйона гектарів ріллі. Перемножуємо хай на 30 центнерів — виходить більш як 120 мільйонів тонн хліба. І це, зважаючи на наші землі, — цілком реально. Деякі країни мають значно гірші природно-кліматичні умови, а таких показників домагаються. Уявляєте, скільки хліба ми могли б продавати на валюту за кордон! А прагнемо мати нині «аж» 35 мільйонів тонн. Щоб забезпечити в основному лиш власні потреби.

— І що маємо робити?

Іванов знову завернув на «нетрадиційну колію». Про що тепер тільки й говорять від «верхів» до «низів»? Про комбайни. А треба було б передусім — про потужні і сучасні трактори та надійну ґрунтообробну техніку. Саме їх не стачить — і землю, дивись-но, там готують під засів невчасно та неякісно, а там і зовсім незорана гуляє. В «Ольвії» вже всі 100 відсотків площ під нинішній осінній засів підготовлено. Воно й зрозуміло: до вже наявної техніки додали оце шість потужних харківських Т-150 з німецькими двигунами — такими гори можна зрушити. Мають і надійні дискові борони, культиватори з Донецька. А дехто до підготовки грунту лише приступає, так-сяк шкрябає земельку. Й довго таке ще спостерігатимемо, якщо не втрутиться держава. Треба знайти способи оснастити село саме машинами і знаряддями для обробітку грунту шляхом лізингу, довгочасних, прийнятих за ставками кредитів, ще якось. А вже потім, зрозуміла річ, — пальне, добрива, гербіциди, ті самі комбайни... Саме зернова нива забезпечить країні достаток. Подумайте-но: «Ольвія» має на ній понад 300 відсотків рентабельності! А дехто все покладає надії на соняшник, розширює його площі до абсурдних меж, втрачає родючість землі. Справжні господарі так не роблять...

Сонячні ягоди для сумлінних партнерів

Утім, є ще одна культура, на яку робить ставку «Ольвія», — виноград. Для нього тутешні землі і клімат — благодать. Не випадково під час розкопок древнього міста-держави Ольвії поряд з Парутиним виявлено кілька винзаводів: ще до нашої ери, з'ясовується, греки вирощували тут виноград, виготовляли вино, щоб доставляти його звідси в амфорах по всіх усюдах.

— Україна, — вважає Ф. Іванов, — могла б доволі вагомо поповнювати свою казну за рахунок експорту не тільки зерна, а й виноградних напоїв.

Як ту галузь у недалекому минулому рубали під корінь, знаємо з практики так званої антиалкогольної кампанії. Те начебто минулося. Та що маємо нині? Викорчувані чи занедбані виноградники ой як непросто відновлювати! Спасибі Верховній Раді, каже Федір Антонович, за отой один відсоток коштів від реалізації алкогольної продукції, що його вона узаконила спрямовувати саме на відновлення виноградних плантацій. Хоча тільки цього, звичайно, замало, потрібно вкладати і власні кошти.

«Ольвія» — вкладає. Вже маючи 535 гектарів зразково доглянутих, високоврожайних виноградників, навесні цього року посадили ще 180 гектарів. Й у наступному році майже стільки ж додадуть. Мета — мати в господарстві 1000 гектарів виноградних плантацій й одержувати з них до 8 мільйонів гривень чистого прибутку. Щоб переробляти ягоди на місці, спорудили й оснастили доволі потужний, з урахуванням перспективи завод, здатний пропускати до 20 тисяч тонн сировини (АТ нині збирає близько 5 тисяч тонн ягід). Сорти мають, висаджують найцінніші, з яких і сухі й десертні, й шампанські вина задовольняють найвишуканіші смаки.

Власний завод, утім, — то лиш первинна переробка ягід. Далі виноматеріали йдуть на підприємства країни, де їх розливають у пляшки. Ось тут «Ольвія» якраз і спіткнулася: дехто з партнерів виявився необов'язковим, за минулорічну сировину ще не розрахувався. Борг чималий — близько 1 мільйона 880 тисяч гривень.

Гортаю один з договорів, укладених з «Ольвією» Харківським заводом шампанських вин, де директором Михайло Сіренко, 19 жовтня 2000 року. Парутинці свої зобов'язання виконали вчасно і в повному обсязі —торік поставили харків'янам понад 472 тонни виноматеріалів на суму 1 мільйон 174,6 тисячі гривень. А партнери, які чорним по білому записали й печаткою скріпили, що за продукцію розраховуються протягом 20 банківських днів? До сьогодні тицьнули якихось там 131 тисячу гривень — ото й усе. Телефонують до Харкова Ф. Іванов, фахівці АТ, а звідти відповідь одна: немає грошей, затоварилися продукцією... А що думали, коли брали оті сотні тонн? Чи зважували на свої можливості? Навряд чи. Он миколаївська фірма «Сандора», яку очолює Сергій Сипко, теж узяла сировини на мільйон гривень, в угоді, правда, не зазначала «20 банківських днів», а, все точно розрахувавши, розписала повернення грошей за продукцію по місяцях — і цього графіка суворо дотримується. Надійні, одне слово, партнери, сумлінні. А серед ненадійних — ще фірма «Укрвино», Київський завод шампанських вин «Столичний», Одеський завод шампанських вин, Хмільницький завод продтоварів Вінницької області. Деякі з них — підприємства державні. Виходить, держава, від імені якої вони працюють, укладають договори, селян обдурила...

— Усім боржникам, — розповідає юрист АТ Валентина Ялова, — надіслали свої письмові претензії, якщо не зреагують — домагатимемося повернення боргів через арбітражні суди...

— Говорячи про те, що болить нам, — додає Федір Іванов, — розуміємо, що проблему слід вирішувати й на загальнодержавному рівні — через парламент, уряд, міністерства й відомства. Затоварились ось деякі винoробні заводи, бо низька купівельна спроможність наших співгромадян. Та не згортати ж галузь — це було б черговою дурницею. Вірю, по-перше, що купівельна спроможність зростатиме, і на святкових столах людей частіше з'являтимуться високоякісні вина. А по-друге, чому стільки штучних перепон на експортному шляху української винопродукції? Чому водночас у нас привільно почувається різний алкогольний фальсифікат, який через дешевину розходиться, отруюючи людей та завдаючи збитків економіці країни, адже виробляють й реалізують його здебільшого в «тіні»? Чому ще в нас партнери, навіть із статусом державних, такі необов'язкові? Чому, нарешті, так і не послаблюється податковий прес, хоча про це стільки розмов, а, навпаки, — нерідко й посилюється? Якщо найближчим часом не буде запроваджено розумного держрегулювання на ринку виноробства, то виноградарську галузь можна взагалі втратити...

Приватне життя під колективним дахом

Коли комусь раптом здасться, з огляду на думку Ф. Іванова про потребу державного регулювання у виноградарсько-виноробній галузі, що той антиринковик і антиреформіст, то це буде глибока помилка. Бо він — за порядок, за обов'язковість, за створення умов для ефективного господарювання саме на ринкових засадах, у реформованому селі. Й оте реформування в Парутиному, Каталиному та Прибузькому, що входить до «Ольвії», розпочали ще задовго до відомих указів Президента країни. Років десь 6—7 тому тут розпаювали все майно господарства, щоб сплачувати за нього людям дивіденди. Розпайовано й землю. АТ справно сплачує селянам усе належне за оренду землі й майна. Працівники — а це 720 осіб — одержують щомісяця непогану зарплату. А що ніхто не побажав вийти з «Ольвії» на «самостійні хліба», то те один з механізаторів пояснив просто: «Від добра добра не шукають». І запросив до обіду, який коштує... 6 копійок. З трьох страв, які, дай Боже, аби щодень були на столах у наших сільських та міських сім'ях. Є тут для всіх працівників і сніданки та вечері — то вже за 5 копійок.

— Така ціна, — посміхається голова профкому АТ Олена Поліщук, — більше для обліку. Всі витрати на громадське харчування у восьми їдальнях на виробничих дільницях бере на себе сільгосппідприємство...

Саме Олена Федорівна стала моїм гідом у своєрідній екскурсії по Парутиному. Село це різниться від тисяч інших передусім гарно спланованим, забудованим сучасними спорудами загального призначення центром. Щоб вивільнити для нього місце, знесли 12 селянських садиб, побудувавши людям іще добротніше житло. Зате тепер тут в одному місці мають все і для всіх. Екскурсію розпочали з торгового центру — кілька просторих спеціалізованих магазинів під одним дахом, кафе, пекарня, поряд ринок. Нашим людям, зауважила голова профкому, по покупки нікуди не треба їхати — все є тут. Це не тільки зручно, а й вигідно для сільської громади, для акціонерного товариства, яке є власником торгового центру: зароблені в нас гроші «не вимиваються» за межі села, ними інвестується наш же соціально-економічний розвиток. А в цьому магазині, знайомить О. Поліщук, люди одержують хліб за талонами — по 20 копійок за буханець, що коштує насправді вчетверо дорожче. АТ видає працівникам по 400 таких талонів на рік, пенсіонерам —по 300. Дізнався й про таке: кожен бажаючий може щороку отримати порося — теж за суто символічною ціною.

Палацу культури в Парутиному можуть позаздрити чимало великих міст.

Далі був красень Палац культури й відпочинку. Зовні ось він перед вами на фото — поціновуйте самі. Додамо лиш: усередині він вражає ще більше — своїми двома устаткованими найсучаснішим обладнанням, меблями й аудіовідеотехнікою, глядацькими залами, спеціалізованими студіями для занять численних колективів художньої самодіяльності, залою для урочистих подій, багатою на книжковий фонд та періодику бібліотекою, просторими, у килимах фойє, кабінетами різного призначення. Палац, не зайве зазначити, споруджено до 5-ї річниці незалежності України, коли і в країні в цілому, а на селі зокрема, особливо гостро постала проблема безгрошів'я.

А тепер ось до 10-ї річниці незалежності тут вводять в експлуатацію новий дитячий комбінат. Ця дивовижна, казкової архітектури споруда з плавальним басейном, простору територію навколо якої обрамлено ажурною загорожею, — теж не може не вражати своєю красою. Що ж, новий дитсадок Парутиному не зайвий — молодь з села нікуди не від'їздить, хіба що на навчання, щоб потім знову повернутися додому: створюється чимало нових сімей, народжуються діти.

У центрі огороджено чималу площу під майбутній спортивний комплекс — тут уже розпочато роботи. Прокладають до села 35-кілометровий газопровід. Там теж кипить робота. Потім заглянули в кілька сільських барів, до тренажерних залів, на дискомайданчик. Оглянули середню школу — «первісток» розпочатих Ф. Івановим новобудов... Тільки церква, які два роки, розташувалася на найвищому пагорбі на околиці села — для храмів тут місця споконвіку обирають. Довгенько простояв усередині спорудженого тією ж «Ольвією» храму, не в змозі перервати милування його золоченим вбранням.

... Коли на прощання ділився з Федором Антоновичем враженнями від побаченого, він зазначив:

— На все оте щороку витрачаємо майже половину одержуваних прибутків, тобто кілька мільйонів гривень. Селяни, які годують країну, повинні мати побутово-культурні умови аж ніяк не гірші, ніж мешканці міст, — це моє тверде переконання. Заради цього і працюємо дружно всією громадою.

Георгій ВОРОТНЮК.
Миколаївська область.
Фото Олександра КРЕМКА.

«ЗОЛОТА КНИГА УКРАЇНСЬКОЇ ЕЛІТИ» — І ПОЧЕСНО, І ПРЕСТИЖНО, І ДОЛЕНОСНО

Борис ГРИВАЧЕВСЬКИЙ, заслужений журналіст України

…І от живе добра слава, слава України… Вже вчотре сей згусток великої віри Тараса Шевченка в прийдешнє свого народу, своєї країни звучить як утвердження, як квінтесенція нашого буття, окресленого десятиліттям незалежної, самостійної Української Держави.
І коли майорить наш небесно-золотавий прапор, освячений віками, у світі кажуть: Україна!
І коли сяє наш герб, вкарбований в пергамент століть, народи кажуть: Україна!
І коли звучить наш славень «Ще не вмерла Україна», встаючи на велелюдних стадіонах і в концертних залах, іноземці з пошаною промовляють: Україна!
Закономірно, що першочергова місія української еліти, яка має міцне коріння і прадавню історію, — не боротися, а зміцнювати… Зміцнювати державу, вести за собою суспільство, своєю мудрістю освітлюючи великий шлях до єднання.
Такий, власне, і лейтмотив Національного проекту «Золота книга української еліти», до здійснення якого приступили його співорганізатори — Кабінет Міністрів України, Національна академія наук України, Київська міська державна адміністрація, Асоціація міст України, Український Союз промисловців і підприємців, Всеукраїнське об'єднання демократичних сил «Злагода», компанія «ЄВРОІМІДЖ», Українське товариство «Інтелект нації», Торгово-промислова палата України, Міжнародний трейд-клуб в Україні, Спілка підприємців малих, середніх та приватизованих підприємств України, Українська Асоціація Якості. Організаційний комітет проекту очолює Народний депутат України Леонід Кравчук.

«Це буде ґрунтовна і яскрава розповідь про громадських та державних діячів сучасності, політиків, освітян та науковців, керівників провідних підприємств, діячів культури та мистецтва, меценатів — усіх тих, хто творить сьогодення Української держави і є взірцем відданого їй служіння», — впевнено висловився Президент України Леонід Кучма, вітаючи засновників і виконавців Національного проекту «Золота книга української еліти». І ця впевненість має міцну основу — сильний колектив співзасновників, об'єднаний ідеєю створення унікального видання, плюс вагомий творчий потенціал журналістів, дизайнерів, редакторів...

Свого часу Дж. Кеннеді закликав: «Не думай, що Батьківщина може дати тобі, думай, що можеш дати ти Батьківщині». Це власне і є той підхід до справи, яку реалізує Оргкомітет Національного проекту «Золота книга української еліти». А Батьківщині, нашій країні саме таке видання, безперечно, дасть багато. І насамперед, у справі утвердження України як незалежної демократичної європейської держави у світі. Це буде документ епохи. Літописний документ. Бо це шість томів тиражем 25 тисяч примірників і електронна версія — на компакт-дисках та на веб-порталі «Золота книга» у всесвітній мережі Інтернет. У межах цього проекту вийде ще одне унікальне видання «Видатні діячі України минулих століть».

Окрім того, Національний проект «Золота книга української еліти» включає II Міжнародний форум економічного співробітництва «Партнерство в ім'я злагоди та розвитку», Міжгалузеву виставку товарів і послуг «Україна пропонує співробітництво» та Національний конкурс «Золоті торгові марки».

По суті, серія видань «Золота книга» стає презентаційно-іміджевою торговою маркою, якою вже може пишатися Україна. Адже всі книги завдяки їхньому довідково-інформаційному наповненню, блискучій поліграфії й сучасному дизайну, їхній електронній версії здобулися на такий резонанс у світі, що ще кілька років тому нам про таке й не мріялося. І це є та конкретна справа задля України, її утвердження у світовій спільноті.

Це стверджують навіть скептики, й повірте, ми переконаємося в цьому дуже швидко. Найперше — на III Всесвітньому форумі українців, де презентація меморіального видання «Видатні діячі України минулих століть» збере величезне коло тих, хто хоче добра Україні, своїй незалежній Державі. Своїй, бо вона є вже десять років Державою для всіх українців, де б вони не мешкали. І в альманасі «Видатні діячі України минулих століть» — коріння багатьох із них. Адже в силу різних обставин і в різні часи цю батьківську землю змушені були покидати кращі з кращих, як особистості так і цілі гурти інтелігенції, чия аура все ж залишалася в нових поколіннях і таки на цій землі, що зрештою й відродило дух утвердження нової Держави. Торкаючись у цьому виданні всіх пластів історії, ми зачіпаємо древо великого і могутнього українського роду, що породжував, породжує і буде породжувати особистостей, здатних бути елітою. І це є наша гордість. Без еліти розвиток неможливий. А справжня еліта сучасної України має рухати вперед суспільство, проникаючи в усі сфери діяльності. І не треба галасувати, що в нас немає еліти. Є могутній елітний потенціал в усіх сферах. Візьміть виробництво, літакобудування. Є конструкторсько-інженерна еліта? Є. Візьміть бізнес, банкову систему... Є новітня еліта? Є. А політика? Вже не кажучи про науковий і культурно-мистецький потенціал, яким в усі часи пишалася Україна саме завдяки його елітності.

Оце і є те, що має донести світові унікальне шеститомне видання «Золота книга української еліти» — проект, який представить визначні наші досягнення в усіх сферах суспільної діяльності, включаючи розробку та впровадження новітніх технологій, створення конкурентоспроможної продукції, реалізацію інвестиційних проектів виробничого та соціального спрямування, висвітлюючи благодійну й меценатську діяльність нового покоління української еліти, що народжується завдяки новому часу, новій епосі України.

І що важливо, на сторінках цього ювілейного літопису з серії «Золота книга» будуть вперше названі імена тих, чий інтелект сприяв розвитку багатьох зарубіжних країн — видатних представників української діаспори, які ввійшли в когорту світової спільноти з високим іменням — українець.

Участь у такому проекті, без перебільшень — епохальному, — це і почесно, і престижно, і доленосно.

Це й справді і почесно, і престижно ознайомити світ хоча б з основами основ українського державотворення, даючи потенційним інвесторам, діловим партнерам та, врешті, й відкриваючи для себе мінімальні енциклопедичні знання про тих, кого в суспільстві називають особистостями, які створили себе й сприяють розбудові України як європейської держави. Номінанти презентаційно-іміджевого альманаху «Золота книга української еліти» об'єднують успіх кожного у вирішенні ключових проблем сьогодення молодої української демократії, рух вперед у реформуванні суспільства — це поступ України, її зміцнення, зростання добробуту народу як визначальний чинник молодої держави у XXI столітті.

Досить суттєво, що саме таке видання й відкриває світові нову елітарну Україну, відкриває як у традиційній книжковій формі, так і в новітній електронній версії, що робить доступ до пізнання України й української еліти набагато обширнішим і вагомішим.

Національний проект з посвятою ювілеєві нашої Держави настільки багатогранний, що нелегко виділити хоча б якусь із його іпостасей. І все ж надто важливо підкреслити, що відкриваючи людству нинішній пласт нашого суспільства, названий елітарним, а це — номінанти «Золотої книги української еліти», виконавці проекту впевнені: видання працюватиме на майбутнє України, на зростання якісного рівня нашої еліти й утвердження саме її, а отже, й Держави, у світових вимірах.

А тепер штрихи, що характеризують лише деякі грані багатотомного альманаху. Насамперед, це підтримка власного виробника. Ні в кого не викликає сумніву, що Україна є і буде потужною країною в багатьох галузях машинобудування. Взяти хоча б авіацію третього тисячоліття, яка є реальною і твориться в Авіаційному науково-технічному комплексі ім. О. Антонова колективом на чолі з Генеральним конструктором Петром Балабуєвим. Або ж ще один аспект, так би мовити елітарності нашої країни — космічний. І це теж реальна перспектива, яка ґрунтується на державницькій позиції Генерального конструктора — генерального директора Державного конструкторського бюро «Південне» ім. М. Янгеля Станіслава Конюхова.

А чого варта могутня елітна династія Патонів, яка крізь століття несе у світи славу України як країни мислителів, відкривачів, науковців?!

Це та вершина суспільства, маючи яку, народ гідний свого поступу вперед в усіх галузях діяльності. Саме це й доведено десятиліттям новітнього руху України, доведено особистостями нового мислення. Прикладів безліч. І за ними — конкретні патріоти країни, люди справи. Скажімо, Олександр Слободян, який одним із перших довів елітність українського пивоваріння, чи Володимир Поляченко, створена яким будівельна індустрія — свідчення реформаторського підходу до справи, або ж Володимир Матвієнко, який зумів одну з провідних фінансових інституцій країни — Промінвестбанк — вивести на рівень світового визнання... І в цій плеяді найяскравіше, найпотужніше сяють імена всіх тих українців, чиє творче начало віддавна шанується народом України, світовою громадськістю.

Можна називати окремих номінантів, які вже означили своїми справами той шлях української державності, що в основі своїй торується як аристократами духу з прадавнім національним корінням, так і особистостями, породженими новітньою добою України. На всіх рівнях, в усіх регіонах, надто — в столиці. Тому така увага в ювілейному виданні нашому златоглавому Києву, відродження й оновлення якого викликає захоплення у численних зарубіжних гостей. І якщо ми стверджуємо нині, що місія еліти — вести за собою суспільство, об'єднуючи його, то, безперечно, місія «матері городів руських» — бути оберегом багатовікової культури, притягальної сили і Дніпра, і схилів, і парків, і храмів, сконцентрованим згустком історії й сьогодення, де найвиразніше карбуються кроки рушійної сили поступу української еліти.

«Ми причетні до творення Держави, — впевнений глава Київської міської держадміністрації Олександр Омельченко, — а відтак маємо творити нове елітарне суспільство, пишаючись, що Київ є столицею європейської держави, осередком науки, освіти, культури, спорту, справжньою кузнею української еліти, яка тягнеться сюди з усіх куточків України, тут творить славу свого народу і своєї Батьківщини. Усвідомлюючи це, маємо підтримувати все краще, що сприятиме іміджу України у світі. Безперечно, альманах «Золота книга української еліти» — саме таке видання».

А до сказаного варто додати, що проект реалізується ще й за сприяння міністерств і відомств, профільних комітетів Верховної Ради України, місцевих органів влади, громадських, галузевих та творчих спілок, об'єднань, асоціацій, представництв світових та європейських організацій і установ в Україні.

Його урочиста презентація відбудеться на II Міжнародному форумі економічного співробітництва «Партнерство в ім'я злагоди та розвитку», який, згідно з Розпорядженням Президента України за № 191/2001-рп, пройде в Києві з 5 по 7 грудня 2001 року. А долучитися до Національного проекту «Золота книга української еліти» може кожен, хто прагне донести світові хоча б частку великої слави України, й головне — віри, що «оживе її добра слава». Адже, як зазначено у зверненні Оргкомітету Національного проекту, — «імена номінантів цього видання, присвяченого ювілеєві Української Держави, золотими літерами будуть вписані до документального літопису сьогодення, який стане ланкою в нерозривному зв'язку часів і поколінь».

ЗМІСТ ВИДАННЯ:

1. **Офіційний розділ**
2. **Оглядовий нарис про Україну**
3. **Спонсорський розділ**
4. **Номінаційно-іміджеві розділи:**
   - Державні діячі та політики
   - Київ — столиця європейської держави
   - Регіони України
5. **Номінаційно-рекламні розділи:**
   - Енергетика, добувна і паливна промисловість
   - Нафтопереробна та хімічна промисловість
   - Металургія та металообробка
   - Виробництво машин, приладів та устаткування
   - Будівництво. Виробництво будівельних матеріалів
   - Транспорт
   - Зв'язок та інформаційні технології
   - Сільське господарство
   - Харчова та переробна промисловість
   - Легка і деревообробна промисловість
   - Медицина, фармацевтика та охорона здоров'я
   - Банківська, фінансова та страхова діяльність
   - Юриспруденція, консалтинг і аудит
   - Торгівля та послуги
   - Освіта і наука
   - Культура та мистецтво
   - Спорт, туризм, відпочинок
   - Засоби масової інформації
   - Торгово-промислові палати і галузеві об'єднання
   - Громадські організації та фонди
6. **Інформаційно-довідковий розділ**

Термін укладання угод на участь у виданні триває до 30 серпня 2001 року

ОРГКОМІТЕТ ПРОЕКТУ:

Україна, 01030, Київ, вул. Івана Франка, 42-Б
Тел./факс: +38 (044) 246-9613, 246-9629, 246-9633, 246-8741, 238-0321, 238-0361, 216-7901, 536-1545, 536-1544
E-mail: info@goldenbook.org.ua
http://www.goldenbook.org.ua

 Конкурси

Добрий сміх серйозній справі не завада

Уперше планується провести міжнародний конкурс карикатури «Незалежність», присвячений святкуванню державного ювілею.

Головна мета конкурсу — популяризація мистецького жанру, укріплення демократичних засад суспільства, свободи слова. Варто пригадати, що за 10 років незалежності вітчизняні карикатуристи отримали понад 400 премій, нагороди та гран-прі на міжнародних виставках у 32 країнах.

Журі, до якого увійдуть відомі карикатуристи, письменники-сатирики, журналісти, відбиратиме найкращі роботи для виставки і визначатиме переможців конкурсу. Передбачено премії у розмірі 500, 300, 200 доларів США та 5 спеціальних призів від спонсора — торгової марки пива «Сіверське». Найкращі роботи потраплять до каталогу, що його буде розіслано у 28 зарубіжних країн.

Феєрія семи культур

 Анонс

У старовинному, не схожому на жодне інше місто, Кам'янці-Подільському з 13 по 17 вересня відбудеться I Міжнародний фестиваль національних культур «Подільська веселка—2001».

Ще у давні часи спалахнуло дивною квіткою на камені, на перехресті торгових шляхів із Візантії до Скандинавії, з Китаю до Європи містечко Кам'янець. Світова історико-архітектурна еліта сьогодні ламає списи довкола встановлення дати заснування міста. Замковий міст та його архітектурні конструкції дають підстави вважати, що місто існувало вже у II—III тисячоліттях до н. е. Якщо відкриття вчених стосовно часу заснування міста стало сенсаційним, то ні для кого не було таємницею те, що тут упродовж тисячоліть мешкали люди різних національностей, віросповідань та соціального стану. До наших часів збереглося багато нерухомих свідків: культових споруд, оборонних об'єктів, торгових будинків, панських маєтків.

Недаремно за ініціативи кам'янець-подільського міського голови Олександра Мазурчака у древній столиці Поділля плановано провести «Подільську веселку-2001». На фестиваль запрошено офіційні делегації та творчі колективи з Польщі, Литви, Туреччини, Росії, Вірменії та Ізраїлю. Планується, що російська делегація зустрінеться із старовірськими поселенцями на Наддністрянщині. Поляки відвідають Городоцький католицький університет та місцеву семінарію. Гості з Ізраїлю побувають на могилі хасидського первосвященика Рабе Ізраїла Баал Шем Това. Литовцям покажуть пам'ятки колишнього Галицько-Литовського князівства. Вірменам — їхній рідний квартал у Старому місті.

Після прийомів, «круглих столів», вуличних походів, театралізованих дійств розпочнеться велике мистецьке свято. Конкурси молодих виконавців, симфонічні, камерні, органні та фортепіанні концерти, карнавали дружби, святкові шоу для дітей, феєрверки... І це далеко не повний перелік заходів першого міжнародного фестивалю національних культур. Місцева влада запросила на свято Президента України Леоніда Кучму і сподівається, що він, у свою чергу, запросить до Кам'янця-Подільського шість інших президентів. А як воно буде? Приїжджайте, побачимо разом. Знаю певно одне: гостинні подоляни забезпечать вам гарний настрій та добрі емоції на тривалий час.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницька область.

На знімку: сучасні козаки в екстер'єрі старого міста.

Фото автора.

 Фестивалі

Усі музи — наші подружки

У столиці відбувся Перший Всеукраїнський благодійний фестиваль мистецтв «Майбутнє України — діти».

Слова «благодійництво», «добра дія» цими днями стали найуживанішими. Фестиваль було організовано Міжнародним доброчинним фондом «Українська хата» та присвячено 10-й річниці незалежності держави.

Гран-прі фестивалю виборов соліст Сергій Грінкевич з Артемова на Донеччині (12 років). Перше місце у номінації «Соліст-вокаліст» здобула Віра Бабачук із Лебедина на Сумщині (9 років). Кращий у номінації «Образотворче мистецтво» — Максим Мазур з Решетилівки на Полтавщині (10 років), «Художнє читання» — Галина Скоробагатько з Чупахівки на Сумщині (11 років), «Автор-виконавець» — Світлана Семенчук з Ізяслава на Хмельниччині (18 років).

Голова оргкомітету фестивалю Микола РУДАКОВ розповів:

— Журі фестивалю, що його очолював народний артист України Віктор Шпортько, мало великий клопіт у виборі лауреатів. Усі талановиті, оригінальні. Ми щиро дякуємо всім, хто допоміг у проведенні свята, а також спонсорам, що надали призи юним переможцям. Наступного літа фестиваль повториться знову.

Юлія ПОТАПЕНКО.

На знімках: володар гран-прі фестивалю — Сергій Грінкевич; наймолодша учасниця — Марія Молодковець, 3,5 року.

 Анімація

Ті, хто КРОКує по воді

Ще кілька днів і теплохід «Тарас Шевченко» вирушить — в буквальному розумінні — в мультиплікаційну подорож. 144 анімаційні фільми з 32 країн світу буде представлено авторитетному журі на борту теплохода під час 18-го Міжнародного фестивалю «Крок».

Засновники одного з найпрестижніших форумів для маститих та молодих аніматорів — Міністерство культури і мистецтв України, Міністерство культури Росії, Спілки кінематографістів обох країн, Конфедерація спілок кінематографістів, Головне управління культури і мистецтв Київської міськдержадміністрації.

На прес-конференції у столичному Будинку кіно, що її було присвячено незабарному відкриттю фестивалю анімаційних фільмів, як ведеться, найбільше говорили про гроші. Давид Черкаський, один з президентів «КРОКу», напівіронічно-напівсерйозно проголосив: «З грошима ми стаємо красивіші, мудріші, інтелігентніші». Хоча цього року ситуація була не жартівлива: проведення фестивалю було під великим запитанням.

Хоч як там було, а «Крок» все-таки відкриється 21 серпня в Одесі. А після плавання водними просторами та відвідання Севастополя, Ялти, Херсона, Дніпропетровська фестивальна армія завершить анімаційний похід у столиці України. 1 вересня у Будинку кіно буде показано мультики-переможці.

Ніла ІВАНЕНКО.

 Оголошення

 Погода

11—12 серпня в Україні, окрім західних областей, без опадів. На заході місцями сильні зливи, град. Температура вночі 14—20, вдень 28—33 градуси тепла.

На Київщині короткочасний дощ, гроза. Температура вночі 16—21, вдень 27—32 градуси вище нуля.

Бережіть себе: висока температура за збільшення відносної вологості повітря та зниження атмосферного тиску може негативно вплинути на ваше здоров'я!

Український гідрометцентр.

Редактор номера Сергій ЛАВРЕНЮК.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 150000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 0311142.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець — Верховна Рада України